

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل – افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ – ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

یواین مکلاود، سرپرست کمیشنری عالی ملل متحد برای امور مهاجرین در افغانستان

داکتر نظیف الله سالارزی، دفتر سخنگوی یوناما

کابل، دوشنبه سوم نومبر سال ۲۰۰۸

انتقال و جابجایی مواد غذایی قبل از زمستان

با توجه به نیازمندی ها در فصل زمستان، در حدود 36000 تن مواد غذایی به مناطق فرستاده شد که راه های آن در فصل زمستان مسدود می شود. این بخشی از برنامه های عادی دفتر پروگرام غذایی جهان و همچنان آمادگی برای پیامد های خشک سالی و افزایش قیمت در کشور می باشد. از مجموع این مقدار یاد شده، 38% آن به مناطق صعب العبور انتقال داده شده است که بطور نمونه می توان از انتقال 55% این مواد به ولایت بدخشان یاد کرد که یکی از صعب العبور و آسیب پذیر ترین ولایات کشور می باشد.

با توجه به محموله های موجود ما تا بهار سال آینده از این ناحیه مطمئن هستیم، اما برای تامین نیازمندی ها بعد از ماه مارچ ما به کمک های بیشتر توسط تمویل کنندگان ضرورت داریم. البته این نکته را نیز باید در نظر داشت که بعد از متعهد شدن کمک توسط تمویل کنندگان، به سه الی چهار ماه وقت نیاز است تا این کمک مها به کشور برسند.

همه تلاش ها بحرچ داده می شود تا مواد غذایی قبل از مسدود شدن مناطق مشخص به نیازمندان واقعی آن برسد. و ما شما را بصورت منظم در مورد فعالیت های که در این ارتباط صورت میگیرد، در جریان قرار خواهیم داد.

استراتژی انکشاف اجتماعی - اقتصادی برای احیای مجدد بامیان: بعد جندر در انکشاف

انکشاف ولایت بامیان موضوع کنفرانس خواهد بود که فردا در هوتل سرینا در کابل توسط وزارت اقتصاد و مقامات ولایتی بامیان برگزار میگردد. این کنفرانس به ادامه کنفرانس است که به هدف بهبود هماهنگی و اشتراک میان ولایت، حکومت مرکزی و جامعه جهانی در ماه جولای در ولایت بامیان دایر گردید. در این کنفرانس پلان های انکشافی، فرهنگی و زیرساختاری ولایت و همچنان گنجاندن مسایل جندر (جنسیت) در این پلان ها به بحث و بررسی گرفته خواهد شد.

پروژه تساوی جنسیت پروگرام انکشافی ملل متحد در افغانستان این کنفرانس را حمایت مالی میکند. از رسانه ها برای اشتراک در این کنفرانس دعوت صورت میگیرد و برای همین منظور امروز دعوتنامه ای نیز به رسانه ها ارسال خواهد شد.

کمشنری عالی ملل متحد برای امور مهاجرین

صبح همه بخیر! نخست از همه معذرت میخوام از اینکه بجای زبان های دری و پشتو به زبان انگلیسی صحبت میکنم.

میخوام برای مدت کوتاهی در مورد سه موضوع صحبت نمایم که عبارتند از پیشرفت ها در عرصه عودت مهاجرین در سال 2008، تجزیه و تحلیل بازگشت مهاجرین در ظرف سال 2008 و بالاخره نکاتی چند در مورد کنفرانس بازگشت و ادغام مجدد که در حدود دو هفته آینده دایر خواهد گردید.

رقم رسمی بازگشت امسال از پاکستان و ایران وسایر کشور های غیر همجوار به افغانستان در حدود 276,700 تن میباشد. باید خاطر نشان ساخت که برگشت مهاجرین در جریان شش سال متواتر به کشور بزرگترین برنامه سرتاسری بازگشت در سطح جهان میباشد.

اگر ما رقم امسال را تجزیه نمائیم، 99 فیصد آنان 276,000 تن از پاکستان عودت نموده اند، و صرفاً 1 فیصد آن از ایران و کشور های دیگر بازگشته اند.

اگر آنرا منطقه وار بنگریم روشن است که حدود 170,000 تن دوباره به مناطق شرقی که ولایات ننگرهار، لغمان و کنر را در بر میگیرد عودت نموده اند در حالیکه متباقی حدود 47,000 تن به مناطق مرکزی که شامل ولایات کابل، لوگر، وردک، و سایر ولایات مرکزی عودت نموده اند. همچنان از جمله 273,000 تن عودت کننده از پاکستان 85 فیصد آن از ایالات شمالغربی بازگشت کرده اند.

با ملاحظه به ارقام کلی، فکر میکنم بسیاری از شما میدانید که از سال 2002 به اینسو بیش از 5 میلیون مهاجر به افغانستان عودت نموده اند که از آنجمله 4.3 میلیون تن از طریق برنامه بازگشت داوطلبانه دفتر مهاجرین ملل متحد مساعدت گردیده اند. و از جمله 4.3 میلیون تن کمک شده از طریق سازمان ما حدود نصف آن به مناطق مرکزی و شرقی برگشت نموده اند.

به طور دقیق تر می توان گفت که 1.1 میلیون نفر به ولایت ویا شهر کابل آمده اند و حدود 850000 به ولایت ننگرهار رفته اند. به اساس تخمین ما این رقم 5 میلیون نشان دهنده افزایش تقریبی 20 درصدی در جمعیت کلی کشور از سال 2002 بدینسومی باشد. در مورد خود شهر کابل، تخمین میگردد که جمعیت کلی آن حدوداً 3 برابر شده است. به اساس این تخمین در پایان سال 2001، جمعیت کابل 1.5 میلیون بوده و در حال حاضر باید حدود 4.5 یا 5 میلیون باشد. آمار مهمی که باید در مورد افزایش جمعیت کابل در ذهن داشت این است که تقریباً 30 درصد از این افزایش را می توان به بازگشت مهاجرین از پاکستان، ایران و سایر کشور ها نسبت داد اما نه کل این افزایش را.

فکر می کنم که برای همه آشکار است که افزایش جمعیت با در نظر گرفتن ابعاد برنامه بازگشت مهاجرین مشکل بسیار بزرگی حتی برای کشورهای صنعتی غربی نیز نمیتوانست باشد. ما در تاریخ معاصر، هیچ نمونه ای را سراغ نداریم که در چنین مدت کوتاهی این تعداد جمعیت را در خود جذب کرده باشد. آشکار است که بازگشت مهاجرین در این ابعاد مشکلات اجتماعی و اقتصادی زیادی را خلق خواهد کرد اما تحلیل کلی ما نشان می دهد که همبستگی افغانها در جذب دوباره این جمعیت زیاد چشمگیر است و در هیچ جای دیگر سابقه ندارد.

فکر می کنم که می توانیم به صورت تقریبی بازگشت کلی مهاجرین را به دو بخش تقسیم کنیم. مرحله اول که بین سالهای 2002-2005 زمانی که اکثر کسانی که بازگشتند کسانی بودند که اخیراً کشور را ترک کرده بودند و در نتیجه جذب آنها ساده بود- اتفاق افتاد. از سال 2006 به بعد، بازگشت و مخصوصاً ادغام دوباره پیچیده تر شده که دلیل اصلی آن این است که حدود 80 درصد از افغانهایی که در خارج از کشور زندگی می کنند، بیشتر از 20 سال دور از وطن خود بوده اند. و نیمی از آنها در خارج از افغانستان متولد شده اند. پس این یک جمعیت جوان است.

اگر ما به روند یا عوامل کلیدی رقم امسال یا 276000 تن نگاه کنیم، سه نکته قابل ذکر است.

اول، افزایش قیمت مواد غذایی و مواد سوخت در دنیا که تاثیر جدی بر اقتصاد پاکستان داشته است.

دوم، بسته شدن کمپ قدیمی و بزرگ جلوزی.

سوم، تغییر وضعیت امنیتی در پاکستان، مخصوصاً در ایالت شمال غربی که مطمئناً تأثیر جدی بر بازگشت دارد.

ما می‌توانیم از الگوهای بازگشت امسال نتایجی را بگیریم که می‌تواند در پیش‌بینی تحولات آینده به ما کمک کند.

آشکار است که در سالهای آینده برگشت و ادغام دوباره مهاجرین به چالش‌های جدیدی مواجه خواهد شد. طبعاً عامل اول این است که نفوس افغانستان نسبت به سال ۱۹۷۹ دو برابر شده، در حالیکه زمین‌های قابل زرع به عین پیمانه باقی مانده است. این مسئله طبعاً منجر به وارد آمدن فشار در قسمت دسترسی به زمین می‌شود و ما شاهد مثال‌های زیاد این هستیم که همزمان با افزایش اسکان مجدد در ولایت‌های عمده مانند ننگرهار و همچنان در شهرهای دیگر مشکلات از این دست پیدا می‌شود. ازینرو به منظور ایجاد فرصت‌های کافی برای اشتغال، به تقویه سریعتر رشد اقتصادی ضرورت است تا در نتیجه کارگران بیشتر در بازار کار مصروف گردند.

ما تخمین می‌زنیم که هنوز هم در حدود ۲.۷۸ میلیون افغان در پاکستان و ایران ثبت هستند. ما باور داریم که افغان‌ها به عودت به خانه‌های خود ادامه خواهند داد و خیلی توقع هم داریم که این‌ها عودت خواهند کرد. اما فکر می‌کنم که این مسئله باز هم به دو عامل مهم بستگی دارد: میرهن است که اولین موضوع فرصت‌های اقتصادی موجود در افغانستان و همچنان کشور‌های همسایه می‌باشد که بر اساس آن مردم باید انتخاب خویش را انجام دهند. عامل دوم طبعاً وضعیت امنیتی است. به منظور رسیدگی به همین چالش‌های آینده است که حکومت افغانستان و کمیساری عالی ملل متحد در امور پناهندگان تصمیم دارند تا یک کنفرانس بین‌المللی را در مورد عودت و استقرار مجدد مهاجرین در ظرف چند هفته در کابل برگزار نمایند.

واقعاً این کنفرانس برای حکومت افغانستان، دولت‌های منطقه و کشور‌های تمویل‌کننده یک فرصت خوب است تا دور هم جمع شده و ببینند که چگونه مسئله عودت مهاجرین را در آینده به گونه درست تسهیل کرده و عودت مهاجرین را پایدار و دایمی بسازند. شاید مهمترین موضوع بحث در این جلسه این باشد که کدام افغان‌ها در آینده به کدام ولایت‌های کشور شاید بیشتر عودت کنند و روی کدام سکتور و بخش‌ها باید تمرکز جدی صورت بگیرد تا قابلیت جذب و پذیرش مهاجرین در آن محلات مساعد گردد و همچنان کدام نوع برنامه‌ها برای تقویت و تسهیل این پروسه ضروری است.

آخرین مطلب که می‌خواهم برای تان بگویم این است که این پروسه چندین سال را در بر خواهد گرفت و این کار ممکن نیست که در یک مدت کوتاه اتفاق بافتد. طوریکه من قبلاً اشاره کردم، چالش‌ها پیچیده و مشکل بوده و به همین منظور باید کشور‌های منطقه و همچنان حکومت افغانستان و حمایت‌کنندگان بین‌المللی آن توجه لازم را در این قسمت به خرج بدهند.

سوالات و جوابات

رادیو آزادی: آیا میتوانید جزئیات بیشتر در مورد کنفرانس بین المللی آینده را برای ما ارائه نمائید؟ این کنفرانس در کجا دایر خواهد گردید، کجا در آن اشتراک خواهند کرد و انتظار شما از این کنفرانس چیست؟

کمشنری ملل متحد در امور مهاجرین: از اینکه ما این کنفرانس را مشترکا با حکومت افغانستان سازماندهی مینمائیم، بنأ ترجیح میدهیم تا در این مرحله جزئیات بیشتر ارائه ننمائیم، اما بیانیه مطبوعاتی و معلومات در زمینه به زودی پخش خواهد گردید.

سلام و طندار: گفته میشود که حکومت ایران مانع کارکردن هزارها مهاجر افغان در آن کشور میشود که در نتیجه آنها مجبور به بازگشت میشوند. آیا کمیشنی عالی مهاجرین با مقامات ایرانی در زمینه صحبتی را انجام داده است؟

کمشنری ملل متحد در امور مهاجرین: نخست میخواهم یک چیز را واضح بسازم که کمیشنی عالی مهاجرین مسوولیت قانونی آنده افغانها و افراد سائر کشورها را که بدون اسناد و اوراق وارد کشورهای دیگر میگرددند ندارد. ما میدانیم که فشار اقتصادی مردم را وادار به مهاجرت مینماید. ما نگرانی مقامات ایرانی را نسبت به وارد شدن غیرقانونی تعداد زیاد مردم به کشور شان نیز درک مینمائیم. ما میتوانیم بگوئیم که یکی از راه های حل را برای مشکل مهاجرین عودت کننده و مهاجرت بخاطر دریافت کار عبارت از افزایش فرصت های کاری و اقتصادی در داخل افغانستان است.

ایرین: بادر نظر داشت فرصت های اجتماعی اقتصادی و اوضاع روبه وخامت امنیتی در افغانستان، فکر نمیکنید که اکنون وقتی است تا عودت مهاجرین را برای مدتی معطل قرار دهید؟ آیا این موضوع را به اشتراک کننده گان کنفرانس در کابل پیشنهاد خواهید کرد؟

کمشنری ملل متحد در امور مهاجرین: پاسخ اول به شما اینست که همه کمک ها برای عودت دواطلبانه صورت میگردد. مردم تصمیم شانرا خودشان بعد از بررسی های شان میگیرند که آیا میخواهند در همانجا باقی بمانند و یا به افغانستان برگردند. همانطوریکه قبلا هم گفتم، پنج میلیون نفر تصمیم گرفتند تا دوباره برگردند. اما سوال شما یقینا به چالشهای موجود نیز اشاره مینماید. ما و نه هم حکومت در موقفی قرار دارد که به اتباع خود بگویند که آنها نمیتوانند بنابر اینکه وضعیت دشوار است و یاخیر دوباره عودت ننمایند. این صرف تصمیم فردی یا خانواده گی است که باید خود آنان اتخاذ نمایند. بنأ فکر میکنم هیچ سوالی مبنی بر معطل قرار دادن پروسه عودت وجود ندارد. اگر ساده تر بگوئیم، چنین تصمیم عملی نیست.

تلویزیون صبا: آیا میتوانید در مورد عودت افغانها در طول امسال اندکی بیشتر معلومات ارائه نمائید، البته در مورد تعداد 270,000 نفری که عودت نموده اند. به کجا رفتند و چالشهای اساسی چی بوده است؟ و فکر

نمیکنید که برنامه فعلی عودت مهاجرین که مردم را در بازگشت کمک مینماید چالشها و مشکلات بیشتر را برای حکومت وارد خواهد آورد؟

کمشتری ملل متحد در امور مهاجرین: در قدم نخست شما خواهان جزئیات بیشتر گردیدید. فکر میکنم که ما قبلاً محلات کلیدی ساحه شرق را که تعداد 170,000 نفر بود یادآور شدیم که از جمله 115,000 نفر به ولایت ننگرهار و در ساحه مرکزی یادآور شدیم که 47,000 نفر که از جمله 33,000 نفر به ولایت و شهرکابل و در حدود 10,000 نفر به ولایت لوگر عودت نمودند. میتوانم جزئیات بیشتری را خدمت تان ارائه نمایم، چونکه ما الی سطح ولسوالی نیز معلومات داریم. و در مورد بخش دیگر سوال تان که راجع به مشکلات است باید گفت که بلی یقیناً بنابر عواملی که قبلاً به آن اشاره نمودم مشکلات بیشتر میگردد. به همین خاطر است که ما شدیداً روی اصل بازگشت دواطلبانه تاکید مینمائیم، زیرا فکر میکنیم مردم در مورد اینکه منافع آنها در کجا نهفته است بهتر قضاوت کرده میتوانند. آنها با اقارب، دوستان و شبکه های شان در تماس اند و آنها میتوانند مطابق به بررسی خود شان قضاوت نمایند که آیا برگردند یا خیر.

آی آر آی بی: یکی از مشکلات پیش روی افغانها شرایط اجتماعی و نبود فرصت های کاری است. به نظر شما کنفرانس بین المللی به نحوی اقتصاد اجتماعی را مشخص نموده و راه های فرصت کاری را برای کسانی که در حال بازگشت اند، باز خواهد نمود؟

کمشتری ملل متحد در امور مهاجرین: یکی از کار های که در کنفرانس به آن می پردازیم این است که دولت افغانستان یک ستراتیژی برای بازگشت و ادغام مجدد را در چهارچوب ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان برجسته خواهد نمود. طوری که همه میدانید، ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان در اجتماعی بین المللی تمویل کنندگان در ماه جون در پاریس معرفی گردید و تمویل کنندگان نیز تعهد نمودند تا 21 میلیارد دالر را در جهت این ستراتیژی تأمین کنند. ما امیدواریم که کنفرانس بتواند به ضرورت تخنیکی و مالی برای دولت افغانستان و برای حمایت از پروگرام های ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان توجه همه را جلب نماید و همچنان نشان دهند که چگونه می توانند تضمین کنند که افغانها می توانند بازگردند و بصورت پایدار در کشور خود بمانند.

خبرنگار آزاد: می خواستم در مورد اصول برگشت دواطلبانه سوال کنم و اینکه این مسئله تا چه اندازه به علت رویداد های امسال به چالش کشانیده شد، مانند بسته شدن کمپ ها و حوادث امنیتی؟ در ضمن اگر بتوانید در مورد تعداد بیجا شدگان داخلی که تعداد شان 235 هزار است، جزئیاتی را بیان کنید و اینکه آیا عودت کنندگانی را که نمی توانند به مناطق اصلی شان بازگردند نیز به این رقم گنجانیده می شود و در ضمن بگویید که عوامل مختلف برای بیجا شدن چیست؟

کمشتری ملل متحد در امور مهاجرین: در پاسخ به مسئله دواطلبی با توجه به شمار زیاد که هم در پروگرام بازگشت و افغانهای موجود در کشور های همسایه مشخص شده اند باید گفت که ما از رعایت اصول برگشت

داوطلبانه شده راضی هستیم. در مورد بیجا شدگان داخلی باید گفت که این یک مسئله پیچیده است. من ترجیح می‌دهم تا در یک فرصت دیگر به این سوال پاسخ بدهم یا شما بصورت جداگانه با ما در تماس شوید و من به شما توضیح خواهم داد. یک موضوع مهم را باید بخاطر داشت، که بیش از 30 سال از این وضعیت مهاجرت می‌گذرد تا جائیکه من میدانم سخاوت، حوصله و صبر کشور های همسایه هم در برابر این وضعیت بی‌مثال است.

صدای افغان: بعضی از افغانهایی عودت کننده بنابر عدم موجودیت زمینه اشتغال و امنیت دوباره به یک تعداد از کشورهای همسایه رفتند. اگر وضعیت بدین منوال ادامه پیدا کند فکر نمی‌کنید که بسیاری از مردم تصمیم دوباره رفتن را خواهند گرفت؟

کمشتری ملل متحد در امور مهاجرین: همانطوریکه قبلاً گفتم، این روش بستگی بسیار زیاد به دو عامل دارد، اول امنیت و دوم بدون شک فرصت های اقتصادی. بخشی از انتظار از کنفرانسی که قرار است بزودی در کابل دایر شود همین است که چطور مشترکا بتوانیم راه هائی را جستجو نمائیم که ظرفیت جذب کشور را بلند ببریم. در غیر آن، وضعیتی را که شما تشریح نمودید یقیناً بیشتر خواهد شد.

روزنامه هشت صبح: آیا کمشنری ملل متحد در امور مهاجرین در مورد کسانی که بعد از سال 2002 دوباره برگشته اند یا نتوانسته اند اینجا بمانند و تصمیم گرفتند که دوباره بازگردند، کدام رقم تخمینی دارد یا خیر و آیا شما کدام رقم در این مورد دارید؟

کمشتری ملل متحد در امور مهاجرین: نخیر ما هیچ رقمی در این مورد نداریم، زیرا واقعاً هیچ راهی برای جمع آوری رسمی این اطلاعات وجود ندارد و بگونه مثال خیلی از مردم بدون داشتن پاسپورت و ویزا با عبور از مرز به ایران می‌روند. بنابراین باز هم می‌گویم که هیچ راهی برای جمع آوری رسمی ارقام وجود ندارد. همین گونه مردم از مرز پاکستان هم عبور می‌کنند و هیچ رقم رسمی برای این گونه بازگشت وجود ندارد، اما باید گفت که رفت و آمد یعنی جابجایی مردم بسیار زیاد است.

تشکر از شما